

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำพ่อผู้ที่ทำให้ชีวิตของคุณเป็นเช่นเพชรด้วยความสุขอย่างยิ่งแล้วสนิมจะหลุดออกไป
- คำถาม:** ใครจะมาเป็นลูกปิดของลูกประจำและความเพียรพยายามใดจำเป็นสำหรับสิ่งนั้น?
- คำตอบ:** ผู้ที่ไม่ได้จดจำสิ่งใดในเวลาสุดท้ายจะมาเป็นลูกปิดของลูกประจำ ลูกๆ เหล่านั้นผู้ที่ได้ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของพวกเขาจะมาเป็นลูกปิดของลูกประจำ ผู้ที่มั่งคั่งและมีโรงงานมากมาย ฯลฯ ต้องลืมสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ไม่ควรมีความผูกพันยึดมั่นต่อผู้ใดและไม่มีสำนึกของ “ของนั้น” เพียงแต่พิจารณาว่าทุกคนเป็นพี่น้อง (ดวงวิญญาณ) ของลูก มีเพียงสายใยทางจิตเท่านั้นและไม่มีสายใยอื่นใด เพียงลูกๆ ผู้ที่คงรักษาสายใยทางจิตเช่นนั้นไว้และลืมทุกสิ่งอื่นเท่านั้นจะสามารถมาเป็นลูกปิดของลูกประจำได้

โอมซานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต แนนอนที่ลูกมีศรัทธาที่มั่นคงว่าเราคือดวงวิญญาณ และเราคือลูกๆ ของพระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ ดังนั้นทั้งหมดคือพี่น้อง พ่อได้ให้การชี้แนะแก่พี่น้องแล้ว: จดจำพ่อ, ผู้เป็นพ่อ, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกมีการจดจำระลึกถึงหรือโยคะสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่ใดที่หนึ่ง? แนนอนที่มายาจะทำให้สติปัญญาเร่ร่อน แม้ลูกไม่ปรารถนาก็ตาม สติปัญญาของลูกจะเร่ร่อนไปที่ใดที่หนึ่งภายในลูกๆ ควรจะคิดว่าบาบาได้ให้ความรู้ของวงจรโลกแก่ลูกและได้สอนลูกถึงเรื่องราว 84 ชาติเกิดแล้ว วงจรของ 84 ชาติเกิดเวลานี้ได้จบสิ้น เรากำลังจะกลับบ้านอีกครั้งหนึ่ง เราได้กลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงและกลับบ้านมานับครั้งไม่ถ้วน เวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเราทั้งหมดคือพี่น้อง ไม่มีเรื่องอะไรที่เป็นทางร่างกายในสิ่งนี้ อย่าได้จดจำผู้ที่มิร่างกาย! เพียงแต่จดจำว่าเราคือดวงวิญญาณและเราเคยบริสุทธิ์และสาโทประธาน เวลานี้เราได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นจดจำพ่อผู้ที่ทำให้ชีวิตของคุณเป็นเช่นเพชรด้วยความสุขอย่างยิ่ง ด้วยสิ่งนี้สนิมจะหลุดออกไป พ่ออธิบาย: ลูกๆ, ก่อนอื่นให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ นี่เป็นความรู้ (gyan) ด้วย และแล้วจดจำพ่อ นี่คือวิญญาณ (vigyan) เพราะดวงวิญญาณต้องไปอยู่เหนือความรู้เข้าสู่วิญญาณ พวกเขาต้องไปสู่บ้านแห่งความสงบ ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบและบ้านของพวกเขาเป็นบ้านของความสงบด้วย ก่อนอื่นเราต้องไปถึงที่นั่น บาบามาจากที่นั่นเช่นกัน อย่างไรก็ตามมนุษย์ไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ พ่อมาจากเบื้องบนหนึ่งที่อธิบายแก่ลูกเป็นการส่วนตัว: ลูกๆ, ตามแผนของละคร พ่อได้มาหาลูกๆ จากอาณาจักรสูงสุด เหตุใดพ่อจึงมา? เพื่อพาลูกกลับไป เวลานี้ลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์, มีกิเลส ลูกเคยถือกำเนิดมาด้วยกิเลสชาติแล้วชาติเล่า เหตุนี้เองลูกจึงเรียกได้ว่าคดโกง พ่ออธิบายว่าเราจะสามารถกลับมาสูงส่งจากคดโกงได้อย่างไร ลูกๆ, จดจำพ่อและลูกจะกลับมาสูงส่งและบริสุทธิ์ ลูกสามารถทำทุกสิ่งขณะที่มีการจดจำระลึกถึงนี้ ไม่ใช่ว่าลูกไม่สามารถดำเนินธุรกิจของลูกได้ ลูกๆ บางคนถามพ่อ: บาบา, ใครจะมาเป็นลูกปิดของลูกประจำ? ลูกๆ, ผู้ที่ถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของพวกเขาและผู้ที่ไม่จดจำสิ่งใดอื่นในเวลาสุดท้ายจะมาเป็นลูกปิดของลูกประจำ ผู้ที่มั่งคั่งอย่างมากและมีโรงงานมากมาย ฯลฯ ต้องลืมสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ลูกไม่มีสิ่งใด ลูกเข้าใจว่าเราคือลูกๆ ของบาบา, เป็นพี่น้องกัน เราไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อใคร ไม่มีสิ่งใดที่เป็น “ของนั้น” มีเพียงสายใยว่าผู้หนึ่งเป็นพี่น้องผู้หนึ่งเท่านั้นและไม่มีสายใยอื่น นี่เรียกว่าได้เป็นสายใยทางจิต (spiritual connection) ตลอดทั้งชั่วอายุทั้งหมดนี้แม้แต่การจดจำร่างกายเท่านั้น ไม่มีใครจดจำดวงวิญญาณ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน บาบาอธิบายสิ่งเหล่านี้และทำให้ลูกทำความเข้าใจการเพียรพยายามเพื่อกลับมาบริสุทธิ์ บาบาใช้เวลาแก่ลูกๆ เพียงแต่จดจำพ่อเป็นเวลา 8 ชั่วโมง นั่นเป็นงานรับใช้ที่มีขีดจำกัด ในขณะที่นี่คืองานรับใช้ของทั้งโลก แนนอนที่ลูกจะรับประทาน ดื่มนอนและไปทั่ว ไม่มีใครสามารถมีการจดจำระลึกถึงได้ทั้งวัน เวลานี้ แนนอนที่ลูกกำลังทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด เช่นที่พ่อได้ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นท่านสอนลูกๆ ให้ได้ตรองในวิธีการเดียวกัน ท่านคือคารันคาราวินฮาร์และสอนลูกด้วยการแสดงสิ่งนี้แก่ลูก ด้วยการเฝ้าแต่ทำความเข้าใจการเพียรพยายามลูกประจำแห่งชัยชนะของลูกจะลุกสร้างขึ้น ใครก็ตามที่เข้าไปในยุคทองและยุคเงินนั้นเป็นผู้มีชัยชนะ และแล้วนักแสดงทั้งหมดมาตามลำดับกันไปบนเวทีนี้เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาในละครนี้ ไม่ใช่ทุกคนจะมาในเวลาเดียวกัน สถานที่อยู่อาศัยของลูกๆ นั้นแสดงทั้งหมดคือโลกของบราห์ม ลูกมาจากที่นั่นและชุบเลี้ยงร่างกาย ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดง่ายดายอย่างยิ่ง ลูกๆ เท่านั้นที่สามารถจดจำประเด็นเหล่านั้น บ้านของลูกคือบ้านที่แสนหวาน, บ้านแห่งความเยียบสงบ ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับบ้านของพวกเขา พวกเขาเพียงแค่พูดว่าพวกเขาจะหลอมรวมไปกับแสง และเป็นเหมือนกับฟองอากาศที่ผุดจากมหาสมุทรและฟองเหล่านั้นจะหลอมกลับคืนสู่มหาสมุทร ดังนั้นพวกเขาเช่นกันจะหลอมเข้าไปในแสง (ธาตุบราห์ม) ด้วยในลักษณะเดียวกัน และแล้วพวกเขาทั้งหมดว่า: ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่เราครองดู มีแต่แสง (ธาตุบราห์ม) เท่านั้น พวกเขาคิดว่าบราห์มเป็นพระเจ้า เหตุนี้เองสิ่งต่างๆ ที่ลูกพูดจึงไม่คงอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ลูกคิดว่าพวกเขาผิด, แต่พวกเขาคิดว่าลูกผิด เพราะพวกเขามีศาสนาของตนเอง อย่างไรก็ตามลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบอย่างแนนอน ดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับบทบาทของพวกเขาเอง สิ่งนี้เรียกว่าความมหัศจรรย์ เวลานี้ลูกๆ ได้เข้าไปสู่ความลึกสลับอย่างยิ่งว่าดวงวิญญาณเล็กเพียงใดและดวงวิญญาณเล่นบทบาทของพวกเขาอย่างไร เช่นที่พ่อ, ผู้ที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้, มีความรู้นี้ ดังนั้นลูกๆ มีความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกกำลังจะมาเป็นผู้ที่มีความรู้ด้วย พวกเขาคือผู้ที่มีความรู้ของปกติ ขณะที่ลูกคือผู้ที่มีความรู้ ผู้มีความรู้ของปกติคือผู้ที่อยู่ในเวลากลางคืน ในขณะที่ผู้ที่มีความรู้คือผู้ที่อยู่ในกลางวัน ครึ่งหนึ่งของวงจรที่ลูกอยู่ในดินแดนแห่งความสุขและอีกครึ่งหนึ่งของวงจรที่อยู่ในดินแดนของความทุกข์ สิ่งนี้เรียกว่าได้เป็นผู้ที่มองเห็นการณ์ไกล เวลานี้สติปัญญาของลูกได้ไปถึงไกลมาก พวกเราดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของบราห์มันด์ (Brahmand) บ้านที่แสนหวาน พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์นี้เพราะท่านเต็มไปด้วยความรู้ ท่านมีความรู้ของต้นไม้ เวลานี้เพื่อที่จะจบสิ้นสำนึกของร่างกาย ลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ไม่ควรจะมีการจดจำสิ่งใดอื่น กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์: นั่นคือดวงวิญญาณ, นั่นคือดวงวิญญาณและนั่นไม่มีสิ่งใดที่นั่นดวงวิญญาณจะต้องจดจำ มีคำกล่าวว่า “ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกจดจำในเวลาสุดท้ายจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก” หากลูกมีสิ่งใด ลูกจะจดจำสิ่งนั้นอย่างแนนอน นี่คือบางสิ่งที่ต้องคิดถึง หากลูกมีบางสิ่ง หากลูกมีเพื่อนฝูงญาติมิตร ฯลฯ แนนอนที่ลูกจะจดจำพวกเขา ลูกได้ให้ทุกสิ่งที่ลูกมีแก่ชีบบาบาแล้ว ในกรณีนั้นอย่าได้คิดว่าสิ่งใดเป็นของลูก เหตุใดลูกจะจดจำบางสิ่งเล่า ถ้าลูกได้ให้สิ่งนั้นแก่บาบาไปแล้ว ลูกควรจะ

ลิมสิ่งนั้น หากลูกจดจำสิ่งนั้น สิ่งนั้นจะทำร้ายลูกในอนาคต เวลาลูกได้รับประเพณีใหม่เหล่านี้แล้ว ลูกไม่มีสิ่งใดเก่าๆอยู่กับลูก เช่นที่สิ่งเก่าๆทั้งหมด (ที่เป็นของคนตาย) จะมีการให้ไว้กับพราหมณ์ (ชัณณิกธ) ในทานองเดียวกันลูกได้ให้ทุกสิ่งที่ลูกมีด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกไม่ควรจะจดจำสิ่งนั้น เพียงแต่จดจำว่า: ฉันคือพี่น้องชาย (ดวงวิญญาณ) ฉันเป็นลูกของบาบา ฉันไม่มีสิ่งใด ฉันไม่มีแม้กระทั่งร่างกาย และแล้วในโลกใหม่ทุกสิ่งที่ลูกได้รับจะใหม่ ลูกจะไปทีนั้นในพระราชวังที่ประดับประดาด้วยเพชร นี่คือประเพณีของอนาคต บาบากล่าว: โอ ลูกๆ, ลูกจะมาเป็นอะไร? ลูกๆพูดว่า: บาบา, เราจะเป็นนารายณ์ นี่คือประเพณีของความสุข อย่างไรก็ตามเพียงเมื่อลูกไม่จดจำสิ่งเก่าเท่านั้นที่ลูกจะมาเป็นลูกปัดของลูกประจำ ลูกประจำของ 108 เป็นของราชา ในวัดพวกเรามีลูกประจำของ 16,108 หลายต่อหลายคนจะมาเป็นลูกปัดของลูกประจำ ลูกมาก่อนหน้ามากเพียงไร, ลูกจะได้รับความสุขมากตามนั้น ผู้ที่มาภายหลังไม่ได้รับความสุขมากเช่นนั้น พวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์เป็นเวลานานกว่าและมีประสบการณ์ของความทุกข์น้อยกว่า บาบาพูดว่า: ลูกๆ, ดูแลเอาใจใส่ว่าลูกจะไม่จดจำสิ่งใดในเวลาสุดท้าย ลูกไม่ควรแม้กระทั่งจดจำสิ่งใดที่ลูกได้ดูก็ไปแล้ว บาบาพูดว่า: เป็นเพราะพ่อคือเจ้าแห่งคนจน พ่อไม่รับสิ่งใดที่หากสิ่งเหล่านั้นไม่ได้ลูกใช้ พ่อยังจะต้องให้การตอบแทนของสิ่งเหล่านั้น ที่นั่นมีบางคนผู้ที่ได้ให้บางสิ่งแต่แล้วเมื่อเขาจากไปด้วยเหตุผลใดก็ตาม พวกเขาขอสิ่งนั้นกลับคืน มายากัดพวกเขา มีบางคนทีพูดว่า: ไม่ว่าท่านจะดีฉันหรือรักฉัน ผู้ที่มีความซบซึ้งนี้จะไม่มีวันจากประตูบ้านของท่านหรือลืมนาน ลูกๆได้มาทีนั้นเพื่อจะมาเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา ลูกได้รับมรดกที่ใหญ่โตมาก! และแล้วเหตุใดลูกจึงพูดว่าลูกกำลังให้บางสิ่งเล่า? ถ้าจะพูดให้ลูก, ลูกเป็นผู้รับใครที่พูดว่าลูกต้องให้บางสิ่ง? หากใครบางคนให้แม้กระทั่ง 1 ไพซาก็จะมีการสร้างพระราชวังสำหรับเขาที่นั่น เช่นที่สุดามาได้ให้ข้าว 1 กำมือ ดังนั้นลูกๆนำข้าวและถั่วมาเช่นที่สุดามาได้ทำ พวกเขาคิดว่าเขาจะได้รับพระราชวัง พ่อฟังพอใจกับลูกๆ เช่นนั้น...ว่า! จะมีการสร้างพระราชวังสำหรับพวกเขาในโลกใหม่เพราะพวกเขาได้นำสิ่งต่างๆมาด้วยความรักและความรู้สึกที่ดี โอ! เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่มากสำหรับลูกๆเช่นนั้น! พวกเขาจะได้รับสถานภาพที่สูงมาก เวลานั้นตามแผนของละคร ทุกย่างก้าวของบาบาและลูกๆกำลังเกิดขึ้นอย่างแท้จริงเช่นที่เกิดขึ้นในวงจรที่แล้ว มีโชคในทุกย่างก้าว (kadam) ของลูก เขาได้แสดงดอกบัว (padam) ที่เท้าของเหล่าเทพ แนนอนที่สิ่งนั้นต้องมีความหมาย เวลานั้นลูกเฝ้าแต่หารายได้ของหลายพันล้าน (padam) ในทุกย่างก้าว ลูกได้มาหาบาบาเพื่อจะกลับมาเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า ลูกเป็นผู้ที่มีโชคอย่างยิ่งอย่างมากมายแต่ตามลำดับกันไปตามเพียรพยายามที่ลูกทำ ตามแผนของละคร ความเพียรพยายามของลูกเกิดขึ้นเช่นที่เคยเป็นในทุกๆวงจร รวากับว่าละครกำลังทำให้ลูกทำความเพียรพยายาม พระเจ้ากำลังให้การชี้แนะแก่ลูกตามละครเช่นกัน ดังนั้นลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลของละคร ละครอยู่ภายใต้อิทธิพลของอะไร? ลูกๆ ละครนั้นลูกกำหนดไว้แล้วเป็นนรีนทร์ ไม่สามารถมีใครพูดว่าเมื่อไหร่ที่ละครถูกสร้างขึ้น ละครเฝ้าแต่มีการแสดง ลูกได้รับการชี้แนะอันดับ 1 จากพระเจ้าในละครนี้ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าการชี้แนะของพระเจ้าทำให้ลูกมาเป็นเทพ ในขณะที่การชี้แนะของมนุษย์ทำให้ลูกสกลปรก การชี้แนะของพระเจ้าทำให้ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์ หลังจากใช้ 21 ชาติเกิด ลูกได้กลายเป็นมนุษย์ด้วยการทำตามการชี้แนะของมนุษย์ นี่คือนิคมของกิตะ ยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อการเปลี่ยนแปลงโลกเกิดขึ้น สิ่งนี้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ลูกๆต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ลูกต้องปฏิสัมพันธ์ด้วยความรัก ลูกๆผู้ที่อ่อนหวานและเต็มไปด้วยความสงบจะได้รับสถานภาพที่สูง เวลานั้นลูกได้รับสติปัญญาของพระเจ้าแล้ว ลูกเข้าใจว่าลูกได้มาเป็นลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากบาบา ดังนั้นลูกควรมีประสบการณ์ของความทุกข์เหลือประมาณ พ่อพูดว่า: เวลานั้นสถานภาพของลูกสูงส่งยิ่งกว่าในยุคทอง พ่อสอนลูกเท่านั้น พระเจ้าพูด: พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา, ผู้ที่มีมงกุฎ 2 ชั้น ดังนั้นลูกควรจะเป็นสุขกับโชคของลูก ว่า! เพียงแต่มองดูรูปแบบของโชคที่บาบาและสร้างสำหรับพวกเรา! ท่านสร้างชีวิตของเรา ซึ่งเคยเป็นเช่นหิน, ให้กลายเป็นชีวิตที่เป็นเยี่ยงเพชร! อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้าจากแม่พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิต พุดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะรับสถานภาพที่สูง ให้คงอยู่อย่างเต็มไปด้วยความสงบและกลับมาอ่อนหวาน มีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรัก
2. ลูกต้องลิมสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ดูก็ให้บาบาไปแล้ว ไม่ควรที่จะจดจำสิ่งนั้น อย่าได้คิดว่าลูกกำลังให้กับบาบา

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามที่ง่ายดายและมีประสบการณ์ของสภาพที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอ ด้วยพรของการเป็นตัวของตัวเองและการจดจำระลึกถึง

ผู้ที่เป็นตัวของการจดจำระลึกถึงสามารถมีพลังและชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นผู้เพียรพยายามที่ง่ายดาย พวกเขาคงอยู่อย่างไม่สั่นคลอนในทุกๆ สถานการณ์อย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าอะไรเกิดขึ้น แม้ถ้าพวกเขาเผชิญกับภูเขาค้างคาวที่ใหญ่โตที่สุดในสถานการณ์ของเขา ถ้าพวกเขาเผชิญกับเมฆของความขัดแย้งในสันสการ์ แม้กระทั่งวัตถุธาตุทดสอบพวกเขา พวกเขาเป็นเช่นองคตและไม่ยอมให้เท้าของจิตใจและสติปัญญาของพวกเขาสั่นคลอน แทนที่นำความปั่นป่วนของอดีตเข้ามาในสำนัก

รู้ของลูก พวกเขาใส่จุดฟูลสต็อฟ ความไม่ระมัดระวังไม่สามารถมาหาลูกเช่นนั้น

คติพจน์: เพื่อที่จะถึงสภาพของการรู้แจ้งของความรู้ ให้ทำความเพียรพยายามในวิธีที่แผ่ตัว

*** โอม ขานติ ***